

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 -
Negyed évre 2 -
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitltér sora egy korona.

Wernsee.

Alsólendva, november 15.

A lapunk hasábjairól is éppen eléggé ismert wernseei középiskola a mult napokban ismét életjelt adott magáról. Röpirattal, vend nyelvű körlevéllel árasztotta el az alsólendvai és muraszombati járások vend falvait s ebben a körlevélben figyelmzetteti a vend szülőket, hogy wernseei katolikus gimnáziumba, ahol kitünő szláv nevelést nyernek a gyermekek, még mindig vesznek fel tanulókat tandíjjal és tandíj nélkül.

De nemcsak azt tudjuk meg a kitünő vendéggel összeeskábált kis iratcskából, hogy a sazeziánus barátok wernseei gimnáziuma után ha kapkodtak is a vallásosság örve alatt kiadott nyomtatványokkal megdolgozott vend szülők, de hála legyen a mindegyre nagyobb tért hódító magyarosodásnak, mégsem kapkodtak olyan túlságosan nagyon, mint az iskola fentartói kezdetben remélték, mert ime, az iskolaév kezdetétől még két hónapra is ugy csalógnál kell a tanulókat, — hanem az iratból megtudunk ennél valami fontosabbat, megtudjuk azt, hogy a wernseei középiskola tényleg a magyarországi szláv elem megmagyarosításának megátlása céljából létesült. Világosan kiírja ugyanis a felhívás, hogy az iskola különösen a magyarországi szlovénekre nézve nagy jótétemény, amennyiben szigoruan szláv nevelésben részesítik ott a gyermekeket.

Kár volna a wernseei iskolának na-

gyobb jelentőséget tulajdonítani, mint amekkorát megérdemel, de őszintén szólva, féltjük tőle a vend gyermekeket és a vend polgárokat. Féltjük a vend gyermekeket az iskola szláv nevelésétől, a polgárokat pedig azoktól a tanfolyamoktól, amiket ujabban a felnöttek részére rendezget a wernseei iskola ipari, meg földmívelési tanfolyamok cím alatt s amelyre mézes-mázos szavakkal csalogatják a vend polgárokat. Gondolhatjuk, hogy az az iskola, amely a szigoruan szláv nevelést tűzte ki céljául s amely nagy jótéteménynek vallja magát a magyarországi szlovénekre nézve, nem csak ipart és földmívelést tanulni hívogatja a vend polgárokat Wernseebe.

Féltjük a vend gyermekeket és vend polgárokat a sazeziánus barátok iskolájának maszlagaitól, mert már eddig is elégszer volt alkalmunk meggyőződni a konkolyhíntés eredményességéről és mert éppen elég okunk van hinni, hogy a wernseei barátok kacérokodása a mi vendjeinkkel ránk, magyarokra nézve csak rosszat jelenthet. A pánszláv igaztásoknak már kezd látszata lenni a vend vidéken. Tegnap még csak Cserföldön hurrogtak le egy tanitót, hogy „itt Vendországban van, itt magyarul beszéljen!”, holnap ugyanez megtörténhet Bántornyán, Belatincon, vagy a zalai és vasi nagy vendvidék akármelyik falujában.

A wernseei iskola térhódításának eredményeit világosan láttuk a vendvidéken most nyáron, mikor a wernseei barátok azt a felhívást intézték a vend néphez, hogy az iskola egy melléképületének felépítésé-

hez járuljon hozzá anyagi és erkölcsi támogatásával. És a vendégg hozzá is járult derekasan. A nép csak úgy özőnlött — mintha csak bucsura menne — Wernseebe, vitt pénzt, élelmiszert, baromfit, lisztet, tojást a barátoknak, nem egy gazda hordott heteken át ingyen anyagot, mások pedig heteken keresztül teljesen ingyen dolgoztak az épületen.

Wernsee itt van a vendégg tőszomszédságában, négy kilométernyire a muraszombati járástól. Könnyű tehát onnan az összeköttetést megtalálni és fenntartani a vasi és zalai vendéggel. A muraszombati és az alsólendvai polgári iskolák — igaz — gyengítik a wernseei terjeszkedést a vend vidéken, de míg ezek az iskolák nem rendelkeznek azokkal az eszközökkel, amikkel a wernseei iskola bőven rendelkezik, addig hiába küzdünk a wernseei terjeszkedés ellen. Míg a muraszombati és az alsólendvai polgári iskolákat internátussal ki nem bővítik, addig a vend szülők, ha gyermekeiket tovább akarják taníttatni és távol laknak Muraszombattól vagy Alsólendvától, a wernseei sazeziánusok szigoruan szláv nevelését lesznek kénytelenek figyelembe venni, vagy továbbra is Varasdra, Zággrába küldik gyermekeiket internátusokba. Gondolkodjanak az illetékesek ezen s meglátják, hogy csakis az internátusok felállításával tudhatjuk Wernseet ellensúlyozni.

Vigyázzunk. Arról már le kellett mondanunk, hogy a vend földet belátható időn belül meghódítjuk a magyarságnak, most csak arra vigyázzunk, hogy el ne veszítsük.

Egy hosszú nap.

írta: Ifj. REVERENCICS ISTVÁN.

A Szabadka melletti tanyák egyikén lakott Péter. Csak Péternek hívta mindenki, aki csak ismerte. A vezeték-nevét tán ő maga sem tudta.

A tanya szélén, egy kis viskóban lakott. Az volt a műhelye, konyhája, nappali és háló szobája, mert hát a viskó nem állott több, mint egyetlen egy szobácskából.

A viskó mellett volt egy ól, amelyre remek kilátás nyílt volna a szoba ablakából, ha nem lett volna üres.

Szép nyári idő volt, aratás ideje. A nap már nyugovóra készülődött, Péter pedig a viskójában káromkodott. Szidta az áldóját, nem áldóját, meg más egyebet. Nem csoda, ha mérges, mikor a szomszéd tanyára csinált három cipőtalpalást, javított egy zsebrát, varrt egy nadrágot és mindez csak amugy hozomra vivődött el. Estére kellene petroleum, sója sincs, a reggelenként édes csókokat osztogató papramorgós üveg is üres, — aztán mindezeknek dacára egy megveszekedett vasa sincsen. Mikor az üres pálinkásüveget nézegette, véletlenül kitekintett az ablakon s meglátva az ólat, dühösen felordított: „Ez is üres, az is üres!” Azzal az üveget földhöz csapta, majd a fejszét kézbe kapva, teljes erejével rántotta fel az ajtót azon szándékkal, hogy az ólat izzé-porrá törje.

De mi történt? Amint az ajtót — amely kifelé nyílt — kilökte, hatalmas jajszó rázta meg a levegőt, amely nem hangzott el másutt, mint a viskó ajtajában, még pedig Dugics Milán, egy dugszeged szerb paraszt-földbirtokos ajakáról. Dugics a viskóba akart bejutni éppen akkor, midőn az ajtó kicsapódott, — s így nem valami kellemes érintkezés történt Dugics orra és az ajtó között.

— Hejh, hogy a mennydörgős istennyila csapjon a fejed bubiájába, Péter! Mi talált, hogy így rám rontottál?

— Hát aztán milyen szél hozta kegyelmedet az én szegényes portámra, Milán bácsi? — kérdezte Péter, az első meglepetésből felocsudva.

— Igaz, fiam, igaz, hiszen az a fő, hogy miért jöttem hozzád... Jaj, az orrom! Hogy nő, hogy dagad!

— Elég gazdag kelmed, elbirja tartani, ha akkorára nő is, mint egy elefánté!

— Isten ments! Hanem hát, Péter fiam, nagy dologban jöttem ám. Holnap százötven aratom lesz, aztán azoknak igen sokat kell fizetnem.

— Talán csak nem jött hozzád kelmed pénzét kölcsön kérni? — kérdezte Péter keserű humorral.

— Dehogy, fiam, dehogy jöttem én pénzzel hozzád. A fejedre van szükségem, a fejedre!

— Az én fejemre? Hát meg van kegyelmed kergüve? Nem hagyom magam lenyakaztatni mind a huszeder holdjáért sem.

— Érts meg, fiam. Hát tudod, az eszedre van szükségem. Tudom, hogy te ezermester vagy.

— Az már más, de annak ára is van ám. Milyen legyen hát a dolog veleje?

— Már mondtam, hogy holnap százötven aratom lesz. Te, azt hiszem, megtudnád tenni, hogy holnap a nap még egyszer annyi ideig legyen az égen, mint máskor; így az aratóim ugyanazon fizetségért két napot dolgoznának.

— Meg én, ha megadja az árát, — felelte

— Meg én, fiam. Mit kérsz?

— Hát tudja, Milán bácsi, ehhez kell két pint petroleum, öt kiló só, három pint finora sóprúpálinka (amilyen Milán bácsinak van), azonkívül tíz pengő forint, meg egy malac.

— Áll az alku, fiam.

— De előbb látni akarom a pálinkát, a pénzt, meg a malacot, mert csak azután kezdek meg dolgozom.

— Jó, jó, mindjárt elhozom...

Ezzel Dugics elment, Péter pedig olyanokat ugrott örömben, hogy majd a mennyeket verte a feje. Tyuhaj, lesz petroleum, só, pálinka, meg malac is. No, most az egyszer hát megfejelek, vén zsupori!

Nemsokára aztán Dugics kocsija állott meg Péter viskója mellett s Dugics lerakta a kialkudott holmikat.

Istók János műtermében.

Írta: SÁGI JÁNOS.

III.

A szobor alapzatán balról köves mező van. Rajta egy munkás nagy kockakövet emel. Az akt az erőnek, a munkának gyönyörű megtestesítője. Hatalmas, acélós, izmos férfi veti meg a lábát, feszül minden idegszála. Az alak az a lázas munkát jelképezi, amelyet Csányi László, mint a közmunkák minisztere, kifejtett a felkelés szervezésével, utak építésével.

A szobor hátsó részén töviskoszoru van, amely a mártíromságot ábrázolja.

Látjuk tehát, hogy a szobor jelenetekben, gondolatokban olyan gazdag, hogy milliók szoboroknak is becsülnétek vének.

A szobor állványát körbe lehet forgatni. Egy helyen ülünk s a művész forgatja az állványt. Elénk jön a rohanó honvéd, utána fordul a harcba induló ifjú, látjuk a vértanúság koszorúját, s gyönyörködünk az építő munkás remek idomaiban, pompás, rokonszenves profiljában. Bármely pontról nézzük a szobrot: mindenütt páratlan, beféjezett hatása van. Mikor a munkás forog, mintha újabb és újabb szobrok jelenének meg előttünk.

Istók János szeme ragyog a gyönyörűségtől. Látszik rajta, hogy ez a szobor a szívéből nőtt, bele leheté teremtő erejét, alkotó kedvét, zseniális tudását.

— No, mondjuk, most már befejezi a mintázást, s nem lesz aztán több dolga a szoborral.
— Dehogynem, válaszolja. Tessék csak ide nézni.

Ezzel előhuz egy nagy esomó papírt. Tele vannak rajzokkal, a szobor egyes részeivel, alakjaival, keresztmetszeteivel. A rajzokat sokszorosítani kell. Azokat kiosztja a kőfaragómunkások között, mert hát ezek csak rajz nyomán dolgozhatnak. A szobor tele van ceruzás jegyzetekkel, hogy itt ilyen és ilyen magas, széles legyen. Utasítás van az architektúra részére. Aztán majd oda kell nézni a munkások keze alá, jelenlenni mindenütt. Bizony nagy feladatok vannak még a szobor felállításáig, ami maga is súlyos dolog.

— Hát aztán kedves mester, mennyit jövedelmez egy ilyen szép munka, ekkora művészi feladat?
Istók János int egyet a kezével lemondóan, hogy erről beszélni sem érdemes: 35,000 koronát.

— No, nem sok, de hát a magyar viszonyok között művészi tiszteletdíj az elég szép!

— Igen ám, felel Istók János, csakhogy ebben az összegben benn van minden kiadás: a kő, a bronz, az öntés, a faragás, a felállítás ára. Ezt mind én fedezem. Ezenkívül kétszer

— No hát most mi lesz az én teendőm, Péter fiam?

— Ide hallgasson jól, elmondom. Reggel, mikor felkel, vegyen magára három meleg trikóinget, három meleg nadrágot, egy meleg télikabátot, a csizmáját tölje meg jól szalmával, tegye föl a báránnyőr süvegét, a szürét terítse magára, de a szürét befelé fordítva, aztán igyék meg egy nagy csésze rumos teát. Mikor az aratók megérkeznek, kötsse be kelmed a szemét, aztán álljon le egy székre oda, ahol az első kaszavágást csinálják. Ott egy árva hangot se szóljon senkinek, várja be a delet, akkor vegye le a szeméről a takarót és megint igyék meg egy csésze meleg rumos teát, egy csészevíz pedig ózsonna idején. Majd a többit aztán elvégezem én...

Dugics megköszönte az utasítást s elhajtott. Péter pedig harsogó hahota közt lefeküdt s alig várta, hogy reggel legyen.

Másnap aztán Dugics az utasításhoz híven csekeledett. A nap forrón süttöt, belül a tea forralta, kívül pedig a szibériai öltözött.

Az aratók nem tudták hova lenni a bámulattól. Nem tudták, mi lehetett Dugicsot, aki pedig szinte fulladozott a melegségtől.

— Van-e már dél? — kérdezte Dugics egy mellette haladótlól.

— Hogy volna, Milán bácsi, még nyolc óra sincsen?!

— Hujh, a teremtésit!
Egy egész örökkévalóság volt neki, mire dében meghúzták a falu harangját.

pályáztam, s mi mindent kell még csinálnom, míg a szoborról lehall a lepel, s a mig meghallom a tövében a Himnusz első akkordját...
Bizony: így már nem látjuk olyan rózsás színben a művész helyzetét. Elhisszük most már, hogy Istók János nemes ambíciójára ráfizet.

Mégis milyen vontatva folyik be a szobor költsége. Rágondolunk arra, hogy a mi jó Borbély Gyurkánk mennyit agítál, cikkez, kér, lelkesít, biztat, levelez, míg állandó rovatóban egy-egy újabb száz vagy pláne ezer koronáról adhat örvendetesen hírt.

Ej, ha látná Zalamegye közönsége itt, ezt a gipsz-szobrot, ha megpillantaná gyönyörűsége részleteit, de nagy büszkeséggel hatná át máris a szívet, hogy a megye talaját egyik legnagyobb magyar művésznek, azt merem mondani: leg-szebb alkotója ékesíti.

Bizakodunk is abban, hogy az egy év múlva bekövetkező leleplezésig a hazafias szívek áldozatkészsége nem hagy fenn deficitet s hogy annak emléketől, aki életét adta áldozatul a hazáért, Zalavármegyé egyetlen fia sem tagadja meg kegyeletes adakozását. Hisszük, hogy Zalamegye fia mellett a magyar nemzet sok, igen sok fia csatlakozik.

Elbucszunk a művésztől. Megköszönjük neki, hogy olvasóinknak kedvéért, feláldozta délutánját. Kinyitjuk a műterem ajtaját s meglepetten látjuk, hogy a hold már aranyhídat vert a Dunán, a lámpák ezreit meg is gyújtották már a királyi folyam partjain, esti ragyogás, ezernyi láng-csillagnak tündéri pompája rezeg mindenütt...

Beesteledett, mire kijöttünk, mert alig tudtuk szemünket levenni a szoborról, alig győztünk betelni egy gyönyörűsége magyar munka, magyar gondolat fölött.

Vigyázat: csalás!

Négy pár cipő kilenc koroná.

Az osztrák ipar szélhámosai ismét fölütötték a fejüket a jó magyar vidéken. A vidéki városokat kiabáló reklám-körlevelekkel árasztják el, amelyekben tudatják a közönséggel, hogy négy pár cipő, vadonatúj, elegáns, tartós és isten tudja még milyen, mindössze kilenc korona! Ez aztán a vásár, mátyások! Csak düljetek be, szurkoljátok le a pénzt és jön a négy pár vadonatúj cipő. Kilenc koronáért!

Őn ezt nem hiszi, ugy-e bár? De hogy eloszlassuk a kételkedését az osztrák iparlovagok mesés olecsóságában, leadjuk itt egy podgorzei cég hirdetését, hadd örüljön a reklámnak:

Ekkor bevette Dugics a második adag teát, ez aztán annyira lüszelt, forralta, hogy már három óra felé lekapta a szeméről a kötéléket s a süvegét lengetve integetett a napnak, hogy már egyszer nyugodjék le, elég volt mára ennyi. Az egyik arató pedig csupa trefából fölfelé intette a napot, amiért Dugics annyira megharagudott, hogy levágta volna szegényt, ha még idejében el nem illan...

— Így volt ám ez, szentem ugye! — mondja rá egyik bácskai atyafi, aki nekem ezt mesélte. Korcsmában mesélte, több atyafi és a jó „buckai murci” társaságában. Azok már előzőleg bent idogáltak, én meg mint tapasztalatokat szerezni kiküldött utazódiák vetődtem közbük. Szereztem is tapasztalatokat csárdáról-csárdára. Tapasztaltam egyre a csopakit, badacsonyit, szekszárdit stb. lit, e história hallgatása közben a bácskai homokit tapasztaltam.

Addig-addig tapasztaltuk közösen, míg ezt a históriát efelédük, aztán én előszedtem a göcseji nótákat, azok meg a bácskaiakat. Végre aztán letapasztaltuk magunkat a homokiból egész a homokig.

Néhány éve már ennek. Ma valahogy eszembe jutott Bácska, Bácskáról a murci, a murci-ról ez a história, aztán csak leirtam...

VIGYÁZAT!!

100.000 pár cipő! 4 pár cipő csak 9 korona!

Fizetési zavarok miatt több nagy gyár megbízott, hogy cipőkészletét mélyen gyári áron alul eladjam. Ezért mindenkinek eladok 2 pár férfi és 2 pár női fűzőscipőt, barnát, vagy feketét. Fazon, nagyság, szám és cm. szerint.

Mind a négy pár cipő csak 9 korona.

Utánvét mellett küldi

C. Müller Podgorzét, Maigase 22.

De nem ez az egyetlen cég. Odaát a Lajtán túl nagy a konkurencia, ha arról van szó, hogy a magyar közönség zsebére menjenek. A konkurrens S. Landau, Krakau, Berka Joselewica 3. Lehet azonban, hogy nem is konkurrens, csak úgy tüntetik föl a dolgot, tudniillik a körlevelek szövege mind a kettőnél egy és ugyanaz. Mintha egymásról kopirozták volna. És az iparlovagok szívesen lépnek érintkezésbe a nagyobb újságokkal is hirdetés irányában. Ugy látszik azonban, hogy a tisztességes sajtó az ilyen hirdetések mögé rejtet manipulációkra nem kapható. Probákoztak ugyanis több lapnál, de egyik se tartotta megengedhetőnek azt, hogy ilyenféle hirdetésekkel félre vezesse az olvasó publikumát. Pedig az osztrák cipőgyárosok éves hirdetésüket is fölajánlottak, ha az üzlet bevág.

Ha az üzlet bevág. Tehát nem mennek bizonyosra és tartanak tőle, hogy a magyar publikum ráeszmél a svindlőre. Hogy nem kell neki a négy pár cipő még kilenc koronáért sem, mert annyit a magyar közönség is tud, hogy négy pár nem új, de használt cipőt a handlé is megvásárol kilenc koronáért. Tessék most elképzelni, milyen lehet az a négy pár cipő, ha négy pár. De senki se tudja, ki küldik-e vagy sem és ha küldik is, mit küldenek: két ballábra való férfi, vagy két jobbllábra való női, vagy egy ballábra és három jobbllábra való férfi vagy női cipőt. Ha kíváncsi valaki rá és van kidobni való kilenc koronája: rendelje meg a négy pár cipőt, amely valószínűleg inkább nyolc darab, mint négy pár cipő.

Ügyvédi, irodai és pénzügyi

HATÁRIDŐ NAPLÓ

az 1914. évre kapható

Balkányi Ernőnél, Alsólendván.

Az örült.

— Jelenet egy ügyvédi irodában. —

— ...Hallja barátom, ne vesztessük az időt hiába. Csak röviden adja elő a tényállást...

— Igen is, ügyvéd ur, rövid lesznek. Tehát ott hagytam el, hogy igen megszerettem azt a leányt. Egy műhelyben dolgoztunk. A vasalóból kiáradó perzselő hőség felforralta bennem a vért és én mindig szemem előtt láttam a gyönyörűen kifejtett, csillogó szemű leányt...

— Mondtam már, hogy a tárgyra térjen!

— ...Utóbb annyira megszerettem Idát, hogy éreztem, nem bírok élni nélküle. Megkértem a kezét s ő nem tagadta meg, de egy esztendei halasztást kért. Azt mondta: fiatal még s élni akar...

— De az istenért, ne töltsé a drága időmet. Mondja már, mit akar tőlem?!

— Ida a feleségem lett. Kimondhatatlanul boldog voltam. De nem sokáig. Egyszer váratlanul kiüttő a szabósztrájk. Otthon nem vártak, sőt nagyon meglepődtek jövetelenem. A feleségem, meg még valaki, akit az egy évi szabadság-idő alatt sokat láttam Ida körül forgolódni. Nem lehetett kétségem aziránt, hogy a feleségem állandóan megcsal...

— Ah, tehát házasságtörés! Köszönöm, de ennyi elég.
 — Dehogy is, ügyvéd ur, még nincs vége a dolognak. Ida hazament a szüleihez s én nagyon boldogtalan voltam. Nem volt se éjjelem, se napalom. Nem bírtam dolgozni, nem ettem, nem ittam. Rettenetes kínokat állottam ki. Minden gondolatom, minden vágyódásom Ida volt! ...

— Visszafogadta ...
 — Ugy van. De nem ment könnyen a dolog. Térden állva könyörögtem neki, sirtam, mint egy gyermek, rimádkodtam, hogy legyen hozzám irgalmas, térjen vissza s bocsásson meg. Meghallgatott és visszatért. Én megint boldog voltam ... Aztán önállósítottam magamat. Otthon rendeztem be magamnak egy kis műhelyt, mert többé már nem mertem magára hagyni az asszonyt. Az üzletem jól ment, úgy, hogy segédet is kellett fogadnom. Egy este aztán megint lecsapott rám a villám. Feleségem, szokása szerint, kiment sétálni. Én vártam haza, de hiába. Elmúlt kilenc óra, tíz óra és ő még mindig nem jött meg. Rohantam a rendőrségre, a csendőrségre, hátha valami baja esett. Sehol semmi nyom. Borzalmas, kínos éjszakám volt. Reggel a postás levelet hozott. A borítékban a feleségem írása. Izgatottan téptem fel a levelet, amelyben az állott, hogy „a mai naptól kezdve segédemmel, Bélával lakom, mert őt szeretem.”

— Na, csakhogy kinyögte. Tehát hűtlen elhagyás címén megindítsam a vádoperát! ...

— Ne, ne, az istenért, ügyvéd ur! A világot sem! Nem azért jöttem ide, hanem csak azt akarom, hogy talán az ügyvéd ur közbenjárásával sikerülne rábírnai az asszonyt, hogy vissza térjen hozzám. Talán megbocsát még egyszer! ...

Az ügyvéd izgatottan csemetett és a belépő szolgálóhoz így szólt:

— János! dobja ki ezt az embert, hiszen ez örült! ...
 Megtörtént.

SÜTTŐ KÁROLY.

HIREK.

Erzsébet-napra.

— November 19. —

Lombhullató ősnek egy szomorú napján
 Sirva-ríva búgnak a templomharangok,
 S a nyargaló szellő szárnycsakra kapván,
 Messze-messze szállnak a remegő hangok;
 Minden magyar szeme igaz könnytől ázik,
 Egész Magyarország sötét gyászba vonva ...
 Nincs a Kárpátoktól kéklő Adriáig
 Honfi, ki e napon térdre ne omlóna.

Nem kérdezi senki, nem is mondja senki:
 Miért nincs e napon vig nevetés, láma?
 A magyar szív tudja, könnytől miért ejti,
 Mért von gázslóbogót kunyhó- s palotára ...
 Harangok zúgása, vizek csobogása
 Mintha mind panaszos sóhajnássá válnék,
 Erdők suttogása, szellők zokogása
 Siratja, siratja Erzsébet királynét.

Mért hagyta el minket anyáttalan, árván,
 Nagy-Magyarországnak szelíd, szép tündére?
 Délibábos rónán virágok közt járván
 Ki vigyáz, ki vigyáz gyászos németezere?
 Árpád fiában amennyi szent hűség,
 Rajongó szeretet, mind teérted lángol;
 Tekints le, tekints le szép szemeddel mindég,
 Gyászos magyarokra csillagok honából!

Szívünk nagy jószágod', mit el nem felejtünk,
 Nehéz napjainkban hányszor elzokogja ...
 Örökdiél az egből mindenkor felettünk,
 Mikor ránkborul a honfibanat gondja!
 Forró szerelmeknek, mely érettünk ége
 S mely szivedre vonta az egész országot,
 Sok új ezer évre ne szakadjon vége,
 Örököljék téled a magyar királyok! ...

BUDAVÁRY LÁSZLÓ.

Két asszonyt,

két uriaszonyt hallgattam ki beszélgetés közben. Gyönyörűen beszéltek. Dicsérték és szidták valakit egyszerre. Hogyan? Így:
 — Szép temetés volt. Hamarjában nem is emlékszem ilyen temetésre. Láttad a koszorukat?
 — Láttam. Szépek voltak. Hát bizony meg is érdemelte szegény. Kiváló ember volt. Eszes, energikus ember.
 — Igen, nagyon energikus ember volt.

Erős kézzel csinálta meg a karrierjét. De mindig színbeccsületes maradt.

— Hogyne. Mintaképe volt a tisztakezü embernek. Erdekes, impozáns, korrekt, kivásalt ember.

— Igen, igen, kivásalt, ez jó szó. Rám is ezt a benyomást tette. Olyan stejf, hideg tiszta ember volt.

— Ugy van, hideg, ez a helyes szó. Nem lehet mondani, hogy rideg, hanem hideg.

— Igen, a másé nem kellett neki, de a magáét, azt könyörtelenül elvette. Ebben nem ismert tréfát.

— Bizony nem. Emlékszel a Vörös esetre? Azokkal csunyán elbánt.

— El. Az asszony megmérgezte magát. De aztán felgyógyult. Most mégis megél valahogy.

— Hát ott, kérlek, voltaképpen az aszszonyok volt igaz. De a paragrafus szerint nem öneki volt igaz.

— Éppen ez az, hogy a paragrafusok szerint. Nagyon könyörtelen, rideg ember volt.

— Hát az igaz. Szíve, az nem volt.

— Nem bizony. Rendkívül szivtelen, ki-méletlen ember volt.

— Kérlek, manapság csak így lehet boldogulni. Manapság csak a szivtelen. erőszakos gazemberek boldogulnak.

— Mint ő.

— Ami igaz, az igaz. Bizony ő is szivtelen, erőszakos gazember volt.

— Az, az. Szivtelen, erőszakos esirkefogó, gazember. Na szervusz. Erre mész?

— Eri.

Élválnak.

Ugy-e, hogy nékem volt igazam?!...

Emlékszel? — Régen. —
 Ugy-e, hogy nékem volt igazam, de nem hitted el?
 Velem a multat Porba tiportad és azt hitted, hogy boldog leszel.

Ugy-e, hogy kár volt a kétes távlat Lesve, kutatva szállni tova?
 Csalfa színébe Lidércek fénye Csillogott rád s nem értel oda.

Ugy-e, hogy néked is fáj az élet?
 A te szíved is összetört?
 Erzed-e, menyfi Tud ott teremni; Sebző tövis a rózsák között?

Ugy-e, hogy mostan, A búsnapokban Néked is jut eszedbe a mult?
 Hiába bánod Mosl a virágot, Mely csak neked nyílt, már megfakult.

Ugy-e, csak álom, Hogy ama tájon, Hova siettél, tavasz vagon?
 Parányi lábaid Most még se járhat Virágokom, hanem csak havon.

Ugy-e, jó volna, Ha most egy szódra Visszajöhetne újra a nyár?
 De mind hiába, A szíved vágya Testet nem ölthet sohase már...

— Kápolnaszentelés Muramelencén. — Muramelencén a lakosság áldozatkészségéből hat-ezer korona költséggel épített új kápolnát f. hó 9-én szentelték fel fényes ünnepséggel. A felszentelés Strausz Flórián alsólendvai esperesplebános végezte Strausz Antal merenyéi és Zrínyi Károly belatinczi plebánosok segédletével. A felszentelés után Strausz Antal merenyéi plebános misét mondott az új kápolnában, mise végzetével pedig Zrínyi Károly belatinczi plebános magas szárnyalású szentbeszédet tartott. Az ünnepség a délután megtartott litániával ért véget.

— Esküvő. Grassanovits Ottó, városunk közbeccsülésben álló főjegyzője tegnap, szombaton délután tartotta esküvőjét Lendvavásárhelyen Szijjártó Ilonka urcényánál, Szijjártó Géza lendvavásárhelyi postamester szeretetreméltó leányával.

— Kinevezés. A közoktatásügyi miniszter Sostariés Elek muraszombati állami tanítót az ottani állami elemi iskola igazgatójává nevezte ki.

— Az ügyvédi kamara rendkívüli közgyűlése. A zalaegerszegi ügyvédi kamara a tapolcai ügyvédek kérelmére f. hó 16-ára rendkívüli közgyűlést hívott egybe. A közgyűlés egyedüli tárgya a kormány sajtóreformja elleni állásfoglalás lesz.

— Polgármesterválasztás Nagykanizsán. A Vécsey Zsigmond halálával megüresedett polgármesteri széke szerdán dr. Sabján Gyula eddigi főjegyzőt választották meg dr. Tamás János ügyvéddel szemben 24 szöbbséggel. A tisztújító közgyűlésen Árvay Lajos, vármegyének alispánja elnökölt.

— A közigazgatási bizottság ülése. Zalavármegye közigazgatási bizottsága kedden tartotta e havi közgyűlését dr. Balás Béla főispán elnökletével. A közgyűlésen az alispáni, főorvosi és tanfelügyelői jelentéseket tárgyalták.

— A trónörökös nem ment Berzencére. Megírtuk, hogy Festeticch Tasziló herceg berzencei uradalomán f. hó 9-én négynapos vadászatot rendezett, melyre Ferenc Ferdinánd trónörökös is megígérte részvételét. A vadászatot azonban a trónörökös nélkül tartották meg, mert a trónörökös londoni utazása miatt nem jöhetett Magyarországra.

— Címadoományozás. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Balassa Benő zalaegerszegi felsőkereskedelmi iskolai tanárnak a felsőkereskedelmi iskolai igazgató címet adományozta.

— Új telefonvonal. Az alsólendvai távbeszélő központot folyó évi november hó 10-ével bevonták a Baá Radein, Kreuzdorf in Steiermark és Luttenberg osztrák távbeszélő központokkal való helyközi távbeszélő forgalomba. A beszélgetési díj 3 perccentén 3 koronában állapították meg, sürgös beszélgetésért a rendes díj háromszorosát, díjköteles szolgálati értesítést (Service taxé) pedig 1—1 koronát kell fizetni.

— Kinema-szkeccs a moziban. Szerdán este nem mindennapi szórakozásban volt része a lendvai állandó mozi közönségének. A mozi tulajdonosa nagy anyagi áldozattal megnyerte egy előadásra Király Pált, a budapesti Urania tud. színház házi íróját s Dalton Irén és Nógrádi Mariska táncművészeket, kik kinema-szkeccset rendeztek a moziban. A mozi hatalmas helyiségét egészen megtöltö a közönség élvezettel hallgatta Királynak művészi képekkel illusztrált tartalmas előadását a szerelen és tánc keletkezéséről és másjáról, s lelkesen megtapsolta a két művésznő egyes táncprodukcióit.

— Egy zalai község a papja ellen. A zalamegyei Túrje község lakói bojkottálták a falu plébánosát és nem járnak a misékre. Mint az Alsólendvai Híradó is megírta, a türjeiek háborúságban vannak a község határában nagy bírtokkal bíró premontrei renddel. A községből a szölköbe ugyanis csupán egy ut vezet, a premontreiek bírtokán keresztül. A rend kormányzója, Hajdu János türjei plébános azonban elzárta az utat és senkit nem enged keresztül, úgy hogy a türjeiek most nem tudnak a szölköbe jutni. Hiába kérvényezték, deputációztak, a rend hajlíthatatlan maradt. A lakosság, amely ilymódon az életérdekeiben van megsértve, emiatt nagyon elkeseredett és bojkottálta a türjei plébánost. Eljár most is rendszeren a templomba, ott áhitatosan imádkozik az előbbi szokás szerint, azonban amikor Hajdu János az oltár elé lép és misézni kezd: a türjeiek, asszonyok és férfiak, szépen fölcihelődnék és szó nélkül elhagynak papot, csapot, templomot. A bojkott ezzel bevonult az isten hajlékába, a hívők pedig kivonulnak onnan.

— A fegyvergyakorlatok időszaka. Mozgalom indult meg a törvényhatóságok kebelében, hogy a mezőgazdaságból élő hadkötelesek a jövőben április és szeptember havában hívassanak be fegyvergyakorlatra. A hadügyminiszterhez és képviselőházhöz küldendő feltérjesztést pártolós végett Zalamegye törvényhatóságának is megküldték.

— **Mérvizgálat.** Szerdán délelőtt tartottak meg városunkban a szokásos őszi mérvizgálatot. A felvezetett méneket Molnár méneskarai százados és Horváth Károly alsólendvai m. kir. állatorvos vizsgálta meg.

— **Erendelték a sorozást.** Márciusban sorozzák az 1893-ik és ezt megelőző két évi újoncokat. A honvédelmi miniszter elrendelte az előmunkálatok teljesítését.

— **Üldözik a lendvakirályai csendőrök gyilkosát.** A lendvakirályai csendőrdráma gazlélyek ökötvetőjét, Hári Antalt, még mindig nem sikerült kézrekeríteni. Az immár három hét óta tartó lázas nyomozás során annyi kiderült, hogy Hári a dráma éjszakáján nem ment tovább, mint a Lendvakirály és Perestó közti nagy erdőig s valószínűleg még ma is az erdőben bujdosik. Ezt a feltevést megerősíti az körülmény is, hogy Hári a gyilkosság óta többször látta éjjel a község utcáján végigsurranni, ilyenkor valószínűleg a hozzátartozói kereste fel. A hatóság most a csendőr-szárnyparancsnokságtól megfelelő segítséget kért, hogy az erdőt körükeríthessék és átutathassák. A kétszeres gyilkos fejére különben közadakozásból több száz koronát tűzött ki a hatóság.

— **A kamara jelentése.** A soproni kereskedelmi és iparkamarának 70 oldalra terjedő jelentése, mely a kerület 1912. évi közgazdasági állapotáról tesz jelentést a kereskedelmi miniszterhez, ma megjelent.

— **Leütött öregember.** Varga Gyula 20 éves raposkai legény szerdán estefélét együtt ment haza a szőlőből Kardos József 65 éves gazdával. Utközben összevesztettek s Kardos — aki ittas volt — arcul ütötte a legényt. Varga erre a nála levő kapával erősen fejbeütötte az öregembert. Az aggastyán az ütéstől elesett, mire a vadállatias legény addig verte, míg életet sejtett benne, azután otthagya. Kardos a szenvedett rettenetes sérülések következtében azonnal meghalt. A gyilkost a csendőrség letartóztatta és kihallgatása után bezárították a zalaegerszegi kir. ügyészség fogságába.

— **Új kikötő Keszthelyen.** Régi vágya teljesül Keszthelynek. A város küldöttségileg kérte a kormányt, hogy új kikötőt építtessen. A keszthelyiek vágya teljesül, amennyiben a miniszter kiküldötte Nagy Dezső fő- és Szilágyi Dezső segédmérnököt, hogy az előmunkálatokat megéjtse.

— **Agyonzurta a mostohaapját.** Papp József pápispuztai uradalmi család állandóan haragos viszonyban élt a mostohafiával, Balázs István 18 éves legényével. Hétfőn a mostohafiu részegen tért haza s e miatt a mostohaapja korholni kezdte. A fiu visszafeselt, mire Papp egy székkel meg akarta ütölni a legényt. A mostohafiu erre felkapta az asztalról a kenyérvágó kést és azt teljes erővel az apja mellébe dőfte. Papp, a kit a szívén ért a szurás, egy jajszó nélkül összeesett s azonnal meghalt. A mostohafiu a véres eset után öngyilkosságot akart elkövetni, felakasztotta magát, de még idejekorán levágták a kötélről. A csendőrség letartóztatta.

— **A József Kir. Herceg Szanatorium Naptára.** A jövőre szóló naptárak sorát rendkívül szép kiadása naptárral nyitja meg a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület. Az egyesület naptára diszes vázsonkötésbe kötve, tábláján az egyesület sanatóriumának szín és olajfestésű képével, 16 ivre terjed és meg lehet találni benne minden naptári rovatot. Szellemi része pedig elsőrendű: Bíró Lajos, Szemere György, Szini Gyula, Pakots József, Szomaizny I., Bárony István, Szabolcska Mihály, Benda Jenő, Garvay Andor, Kanizsai Ferenc, Faragó Jenő, dr. Tomor Ernő, Sas Ede, Karinyth Frigyes, Vértessy Gy., Bede Jób írtak a naptárba novellákat és közleményeket. A szövegrészit rendkívül szép képek díszítik, köztük a tudóvész ellenes küzdelem vezérharosainak arcképsorozata. A diszmunkának is beváló naptár mindössze 2 korona, úgy hogy szinte ajándéknak tekinthető. Színvonala és kivétele az első között van. És aki megvásárolja, egyuttal a legnemesebb jótékonyágot is szolgálja, éppen ezért melegen ajánljuk olvasónk figyelmébe. Megrendelhető Budapesten a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesületnél IV. Sütő-utca 6.

— **Felrobbant töltény.** Dömötör János 13 éves bagolasánci fiu valahonnan egy vadász-töltényt szerzett. A patront kivitte a mezőre, ott tüzet rakott és rátette. A felrobbant töltény a fiunak egyik lábát elv. tte.

— **Új ügyvéd.** Dr. Pozsgár Rezső alsólendvai származású csáktornyai ügyvédjelölt a napokban jó sikerrel tette le az ügyvédi vizsgát. A fiatal fiskális, mint értesülünk, Csáktornyan telepedik meg.

— **A szombati műkedvelő-előadás.** Az evang. nőegylet szombati esti nagy műkedvelő-előadásának próbái már nagyban folynak. Tekintve azt, hogy a mindenkép nívósnak ígérkező műsor keretében két szindarab is bemutatásra kerül s ezenkívül három pompás előképben is alkalmunk lesz gyönyörködni, a rendezés nem csekély munkát ad a maroknyi egyesület vezetőségének. A lankadatlan fáradozást előreláthatólag telj hazzal fogja a közönség honorálni, amit nem nehéz megjövendőlni a már most megnyilvánuló nagy érdeklődésből. A mulatság este 8 óraker kezdődik. Belépti-díj személyenkint 1 kor. 50 fill., családjegy 4 korona.

— **„Weisz Kobi aus Nagyvárad nász-uton.”** Ez a címe az Urania moziban ma, vasárnap két előadásán szinre kerülő nagy vígjáték-nak, melynek főszerepét a világ legjobb mozikomikusai, Hanni Weisse és a Herrfeldt testvérek adják. A Weisz Kobi mulatótörténete igazi sláger, mely eddig csak a fővárosban lett bemutatva s így megszerzése nagy pénzaldozatba került. E pompás 4 felvonásos darabon kívül még a következő képek lesznek bemutatva: Vadember egy napra (humoros), Motoros csónakon a Tiszamentén (természeti), Az ellopott ékszerek titka (életkép), Amerikai partvédelem (látványos), Bobbi mint konyhatündér (humoros).

— **Csendélet Vöröskőn.** Horváth Ferenc vöröskői gazda valamiért felelősségre vonta tegnapi Gyöner Istvánt. Gyöner durván válaszolt, majd vasvillával támadt Horváthra. Segítségére jött a fia és együttesen félholtra verték Horváthot. A csendőrség megindította ellenük az eljárást.

— **Szerencsétlenség a fegyverrel.** Felsőbeszterce községben f. hó 11-én végzetes szerencsétlenségnek volt okozója a fegyverrel való vígyázatlan játék. — Czigan József, Sömen István és Graj István felsőbesztercei legények kedden gyantalanul beszélgettek a falu korcsmája előtt. Egyszerre odament hozzájuk Györek Ede 14 éves középbesztercei fiú és egy 6 milliméteres forgópisztolyt kínált megvételre. Az egyik legény, Graj István átvette a pisztolyt és forgatni, próbálgatni kezdte. A pisztoly eközben elűlt s a golyó Györeknek a mellébe hatolt s a szívet járta át. Györek felkiáltott: „Jaj, meglőttél!”, majd visszavette Grajótól a pisztolyát, azután összeesett és meghalt. A vígyázatlan Graj ellen feljelentésdattak be az alsólendvai kir. járásbírószághoz.

— **Agyonütötte a hordó.** Végzetes szerencsétlenség történt a napokban Korongpusztán. Egy lajos kocsirol lezuhant a hordó és ráesett a kocsii mellett haladó Gér István béresre. A szerencsétlen ember azonnal szörnyethalt.

— **Hogy fogtam meg a férjemet!** Humorosan esengenek ezek a szavak, pedig szorosan hozzámimulnak a mai, modern társadalom hölgyeinek, sőt férfiaknak letkérdéséhez. A mi küllőseges, „fenn az ernyő, nincsen las” rendszerű életünkben a nőszini szándékú férfiak gazdag menyasszonyt, az eladószorba került leányok pedig jómódú vőlegényt keresnek. És így egy csodálatos csata folyik a két nem között, amelyben mindig a gyengébb nem lesz a győztes. Hogyan és miképpen győzi le az egyszerű leány a ravasz férfit és hogyan fogja meg magának férjül a kiszemelt ifjút, azt meglepő ötlelességgel írja meg Ács Klára a „Képes Hét”-ben éppen mostan ilyen címen folytatásokban megjelenő regényében. Ez a regény tanít is, meg szórakoztat is és így egyaránt érdekli a hölgyeket és az urakat. Új előfizetők a regény eddigi folytatásait díjtalanul kapják. A Képes Hét, mely újabbban négy színben nyomott művészes kiállítású borítékban jelenik meg, nemcsak legszebb, hanem legolcsóbb lapja az országnak, miután negyedevenként csak 2 korona 50 fillérbe kerül. Kiadóhivatal: Budapesti, V. ker., Visegrádi-utca 13a.

— **Az örült anya rémteste.** Boba községben Milviusz Ilona postamesternő hétfőn este valamiért összevesztett az anyjával, özvegy Milviusz Károlynéval. Kedden reggel az öregasszony bement a leánya szobájába és egy fejsszével irtózatossan csapást mért a leányára, a ki eszméletét veszítette. A beúttalás asszony erre még egy konyhakéssel össze-vissza szurkálta leányát, a ki harmincnégy sebből vérvért. A javjavesztésre összehúzótták a szomszédok, majd megkértek a község előjáróságát, Tompa László jegyzőt és Széle stay László községbíró. A gyilkos asszony közben felszalag a padlásra és öngyilkossági szándékkal elvágta a nyakát. Megállapították, hogy az anya megörült s ilyen állapotban követte el rémes tettét. A postamesternő meghalt, az anyja sebesülése pedig életveszélyes.

— **Véres korcsmai harc.** Vasárnap délután esedékesen idogáltak a szövetségi korcsmában a zalalövői legények. Egyszerre csak Szabó János egy sűrűs üveggel úgy fejbavágta a szomszéd asztalnál ülő Szabó Sándort, hogy az eszméletlenül esett össze. A megesbesült Szabó Sándor egy társa, Kelemen János erre menekülni akart a korcsmából, mert attól félt, hogy a verekedő Szabó János, aki neki régi haragosa, most belé fog kötni. A félelem valóra váltott, mert a dühöngő Szabó János elébe állott és késsével nyakszirtén szurta a szerencsétlen Kelemen. A sérülés állapota súlyos, de nem életveszélyes.

— **Tapolca nem kap katonát.** Tapolca honvédekatonaságot kért még 1912. szeptemberében. Haz a a honvédelmi miniszter most értesítette Tapolca előjáróságát, hogy a kérelmet ezuttal nem teljesítheti.

— **Öngyilkosság a korcsmában.** A fozsz gazdasági viszonyok miatt elvesztette jövedelmét Hegedűs József drávaköfi disznókereskedő. Ugy látszik, nem tudott ebbe beletörődni, mert tegnapelőtt a korcsmában mulatozás közben kiment az udvarra, fölébotta magát és rövid kilődás után meghalt.

— **Romlott hurktól meghalt két gyermek.** Hindler József köröskényi gazda hétfőn este hurkát vacsorázott a családjával. A vacsora után öt percre Hindler kisebbik fia heves gyomor-fájásról panaszkodott és rövid szenvedés után meghalt. Alighogy a halottat elszállították, a nagyobbik fiu lett rosszul és reggelre ő is meghalt. A hatósági boncolás megállapította, hogy a hurka romlott volt és a Hindler-gyerekek a romlott hurkától haltak meg. Hindler és felesége, ugyszintén Hindler anyósa szintén nagybetegesen fektüsznek. Hindlerné állapotát válságosnak tartják az orvosok.

— **A „Vasárnapi Ujság”** november 16-iki száma pompás képzőzatot közli a gödöllői királyi kastélyról, Sándor Erzsérol, Beóthy Zsolt egyptológiai gyűjteményéről, Manheimer Gusztáv festményesek kiállításáról, az exhibris kiállításról, Greguss György szobrának leleplezéséről, a katolikus naggyűlésről, stb. Szépirodalmi olvasmányok: Lakatos László regénye, Szini Gyula novellája, Papp Zoltán verse, Grazia Deledda regénye, stb. Egyéb közlemények: cikik és képek a Mondolat megjelenésének századi évfordulójáról, gróf Festetics Géza új alpolgármester arcképe s a rendes heti rovatok. Irodalom és művészet, sakkjáték, stb.

— **A „Vasárnapi Ujság”** előfizetési ára negyedevre öt korona, a „Világkrónika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fill.

— **Öngyilkos anyós.** Schober Antal kuzmai korcsmáros anyósa családi perpatvar miatti bánatában felakasztotta magát. Mire hozzátartozói észrevették a padlás egyik gerendáján lógó öreg asszonyt és a kötelet levágták, már halott volt.

— **Mikor a finácnok mulatnak.** A mura-gárdonyi korcsmában mulatott a napokban két fiatal pénzügyőr. Mikor már vagy négy liter bort megittak, részeg fővel belekötöttek a korcsmában békésen iddogáló polgárokbá. A finácnok feltűzött szurronyal akartak a polgárokra támadni, mikor Hruska Flórián községbíró eléjük lépett és kérlelni kezdte őket. Egyik finánc a bírót a puskájával úgy melbelökte, hogy a bíró hanyatt-vágódott. Erre a polgárok a finácnokra rohantak, de ezek kimenekültek a korcsmából és többször a polgárokra löttek, a lövések azonban szerencsére nem találtak. A finácnokat feljelentették.

— **Garázda részegember.** So mogyi József pacsatűtősi gazdálkodo tégnap délután részeg állapotban megtámadta Kajdi János 70 éves öregembert és úgy elverte, hogy az öregember a halállal vívódik.

— **Öngyilkosság.** Hertelendy Ferenc lesencetomaji földbírtokos ispánja, Hayek Oszkár f. hó 7-én délelőtt, valószínűleg életunságból, szívenlőtte magát s azonnal meghalt. A 28 éves nőtlen gazdatiszt több levelet hagyott hátra, amelyben öngyilkosságának okát említi.

— **Agyonütötte a tűzifa.** Varga Lajos balatonszöllősi gazda egy kocsii hasábfát akart Fűredre szállítani. A lovak valamitől megijedtek s a kocsit nekivitték egy fának. Varga leesett a kocsiról s a hasábfá ráútt. Varga szörnyethalt.

— **Testvérek között.** Kovács Györgyné bánokszentgyörgyi asszony összevesztett Kovács Jánossal, a férje öccsével. A férj megütötte az asszonyt. Mikor aztán hazajött a férj, Kovács György és megtudta az esetet, úgy fejbeköltöztötte érte az öccsét, hogy súlyos sérülést szenvedett.

1084/1913. vh. sz.

Arverési hirdetmény.

Fluss József és Társa végrehajtó javára a budapesti IV. ker. kir. járásbíróóság 1913. Sp. II. 910 I. számú kielég. végrehajtást és az alsó-lendvai kir. járásbíróóság 1913. V. 413/2. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 600 kor. 76 fill. követelés és járulékai kielégítésére Alsó-lendva nagyközségben

1913. november hó 20-án d. u. 2 óraker

30 öntött vaskályha, 6 ércokporsó, 10 transport takaréktűzhely és egyéb ingóságok 1700 korona becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kiküldetési áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az előrvezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárat nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többelthez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsó-lendván, 1913. november hó 3.

Havel, kir. bir. vhajtó.

3858/1913. tkvi szám.

Arverési hirdetmény kivonata

Az alsó-lendvai kir. bíróság tkvi hatósága közhírré teszi, hogy Küzma István és neje Czopoth Magdolna végrehajthatóknak kk. Pável István, Mári és József végrehajtást szenvedők elleni 60 kor. 85 fill. perköltség, mint tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében nevezetttest kiskorú Pável István, kk. Pável Mári és kk. Pável Józsefnek az alsó-lendvai kir. bíróság területén levő s a beszercei 482 szíjtkvben $\frac{1}{2}$ sor 1003 b. hrsz. a. ingatlanokra (szántó) és pedig a Czopoth Magdolna férj. Küzma Istvánné javára C. 22. a. s Küzma István és neje Czopoth Magda javára C. 27. 28. a. bekebelezett holtiglani hasznélvezeti jog fenntartása mellett, 1500 kor. kiküldetési árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan

1913. december hó 2-án délelött 9 óraker

Felsőbeszerce községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. IX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birtokosnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsó-lendván, 1913. július 17-én.

Dr. Fülöp s. k., kir. aljbíró

4719/1913. tkvi szám.

Arverési hirdetmény kivonata

Az alsó-lendvai kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár képviseletében dr. Csák Károly vm. t. főügyész végrehajthatóknak Horváth Ferenc és Horváth Erzsé férj. Simon Pálné iklódi lakos végrehajtást szenvedők elleni 40 kor. 68 fill. s jár. iránti végrehajtási ügyében Horváth Ferenc és Horváth Erzsé férj. Simon Pálnéknak az alsó-lendvai kir. járásbíróóság területén levő, a szécsiszigeti 114 szíjtkvben A $\frac{1}{2}$ sor. 294 hrsz. a. ingatlanból (szőlő) B. 3, 4, 5, 6, 8-9 a. illetőségükre 392. kor., továbbá az ezen tkvben A $\frac{1}{2}$ sor. 309 hrsz. a. ingatlanból (szőlő) B. 3, 4, 5, 6, 8, 9, a. illetőségükre 996 kor. kiküldetési árban és pedig a fenti ingatlanokból a B. 3, 4, 5, 6. alatti jutalékokra a C. 2. és C. 3. a. özv. Horváth Istvánné sz. Baksa Anna javára bekebelezett életfogytiglani hasznélvezeti jog feltétlen fenntartása mellett elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1913. december hó 5-én délelött 9 óraker

a Szécsisziget községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsó-lendván, 1913. július 23-án.

Dr. Fülöp s. k., kir. aljbíró.

Fischl István

okl. gépész, vízvezeték- s kutfurási vállalkozó Nagykánizsáról

Alsó-lendván tartózkodik, hol már eddig is több kut furását végezte kitünő eredménnyel.

Ajánlja magát 4-2

kutak furására,
vízvezeték és fürdőszobák berendezésére, valamint az összes szivattyuszereleésekre a legjutányosabb árak és a legmesszebbmenő jótállás mellett.

Kellermann világhírű műve:

»AZ ALAGUT«

magyar fordításban megjelent!

Kapható BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésben Alsó-lendván. Ára 1 kor. 90 fillér.

1092/1913. vh. szám.

Arverési hirdetmény.

„Alsó-lendvai Takarékpénztár“ végrehajtó javára az alsó-lendvai kir. járásbíróóság 1913. Sp. I. 446/7. számú kielég. végrehajtást és az alsó-lendvai kir. járásbíróóság 1913. V. 520/2. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 300 kor. követelés költségei s járulékai kielégítésére Alsó-lendva nagyközségben

1913. évi november 20-án d. u. 3 óraker

üzleti állványok, üzleti cikkek, mérlegek s egyéb ingóságok 1037 korona becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kiküldetési áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az előrvezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárat azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többelthez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles s az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsó-lendván, 1913. november 7-én.

Havel, kir. bir. vhajtó.

A vasuti állomás mellett

ujjonnan épült házban

két szobás lakás

mellékhelyiségekkel együtt

KIADÓ.

Bővebbet Stern Henriknél, A.-lendva.

**KINCSES
KALENDARIOM**

megjelent s 2 K-ért kapható

BALKÁNYI ERNŐ üzletében

Alsó-lendva és Muraszombat.

Legszébb színes

szekrénypapír

legolcsóbb árban

kapható

Balkányi Ernő üzletében

Alsó-lendván.

Faeladási hirdetmény.

Lentikápolna község volt urbéresi erdejében az 1914. évi vágás területén tövön 46 darab, műszaki célokra kiválóan alkalmas **tölgyfa**

folyó évi november hó 25-én délelött 9 óraker

az urbéresi elnök lakásán zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni. — Kiküldetési ár 3030 korona. Bánatpénz 303 korona. Utóajánlatok el nem fogadtatnak.

Lentikápolna, 1913. évi november hó 4.

Urbéresi elnök.

Megjelent Megjelent

A TÉLI (OKTÓBERI)

VASUTI MENETREND

és 50 fillérért kapható

Balkányinál Alsólendván.

Hirdetések jutányosan felvételnek
e lap kiadóhivatalábanElőfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.**Ipar és kereskedelem**Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.**HELYBELIEK:**ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-,
vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi-, üveg- és
porcellan-kereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár.ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó.
Elvállal építési tervek készítését, mindennemű épít-
kezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődjé a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS hábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulaj.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, por-
cellán-, vegesáru- és esemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és kocszi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-,
norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kívá-
natra szikvizet vedikre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár
china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mazoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb
választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- és ási-
gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MÜRSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NEMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és
szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és címfestő, épület- és
butor-mazoló

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-
tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási
forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SINGER IZÓ borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TŰSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kofaragó és szobrász.
Kész sűrőraktár, Szentjános-utca 8. sz. alatt.TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és
cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMA GÁBOR eszmadia, Kanizsai-ut.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fás és zöld
szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobrak-
féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédies.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédies.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszzerdahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédiesi hengergőzmalom bérlője

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HUSNYAK GYULA pékmester, Varasd.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszafalu.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berende-
zése vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI” szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése
Lendvahosszafalu.

KEPE MIHALY Hosszafalu. Elvállal mindennemű

betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPOT mész-, cement- és deszka-nagy-
kereskedése, Eternit-pala elárúsítása MuraszombatKRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyan.

KANCAL ISTVÁN vendéglős Rédies

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszafalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVÉNÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése
Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszzerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH HENRIK fűszer-, vegesáru-, festék- és
veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és
pálinka-mérése Nagypalánán.REINER JÁNOS vendéglős Petánci savanyúvíz
központi raktára és szállítási vállalata Ligetfalva.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBŰL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

ULLMANN HENRIK kereskedő Marcali.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNÁC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.